Abraçar el foc

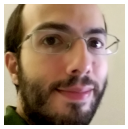

Per JoanM el dl., 21/10/2019 - 21:00

El foc és una realitat extraordinària, màgica, que embruixa i sedueix. Però alhora és també una realitat destructiva, que crema i fa miques allò que era tant preuat.

Sembla obvi que per combatre el foc no s'hi pot llençar més foc, ni tampoc gasolina o qualsevol substància inflamable. Per desactivar la destrucció d'un foc, n'hi ha prou amb deixar que l'aigua abraci el foc banyant els seus fonaments. L'aigua no necessita tenir força impetuosa, ni ser espectacular: la seva mateixa existència quan inunda la realitat té un gran poder: extingir el foc.

Així mateix passa amb la violència i la pau. És inútil, contraproduent i absurd llençar violència a la violència, perquè sempre n'obtindrem molta més violència, sigui visible o estructural. En canvi, la pau i la noviolència que es cultiven al cor de cadascú no requereixen d'armes ni d'embranzida especial. Tenen dignitat pel sol fet d'estar-hi presents, com l'aigua és pura i cristal·lina. La seva sola existència, sumada com milions de gotes d'aigua, extingeix el foc.

Preparem en els nostres cors per tal que, des de la pregària, aquesta pau de Déu extingeixi a través nostre tots els focs, vinguin d'on vinguin, amb una abraçada.